

SVETE MISE U TJEDNU 6.5.2012.- 13.5.2012.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
6.5.	N	5. USKRSNA <i>sv. Benedikta Rimaska</i> <i>sv. Dominik Savio;</i> <i>(Dinko, Nedjeljko)</i>	09.30 – Župna 11.00 – Sv. Misa (Šemovci – proštenje/ Našašće Sv. Križa); + ob. Sočec i Račan 19.00 + Jakob Horvat
7.5.	P	<i>sv. Dujam; (Duje,</i> <i>Duško)</i> <i>bl. Gizela</i>	07.00 + Regina i Jakob Matoničkin 18.00 – prijem haljinica za prvopričesnike 19.30 – Marijina Legija
8.5.	U	<i>Marija Posrednica</i>	19.00 + Ivan Šipušić i obit. 19.30 – Sastanak Pastoralnog vijeća
9.5.	S	<i>sv. Beato; (Blaženko)</i> <i>sv. Pahomije</i>	18.30 + Ana i Petar Piskor, Marijan Šklebar
10.5.	Č	<i>Gospa Trsatska</i> <i>bl. Ivan Merz</i>	19.00 + Marijan Volarić 19.30 – KLANJANJE I MOLITVA
11.5.	P	<i>sv. Anastazije i drugovi</i> <i>sv. Anastazije iz Léridae</i> <i>sv. Franjo Hieronimo</i> <i>sv. Ignacije iz Laconija</i> <i>sv. Mamerto Bečki</i>	19.00 – KUMULATIVNA: Ivan Martinaga; Josip Turković (30 god); obit. Jakupi i Topali; Ivkica(36god) i Ivan Prstec; Marica, Petar i svi pok. iz obit. Živko; na čast BDM; preč. Ivan Vragović, Gustav Kuzmić i vlč. Vlahović; u zahvalu Isusu za dobročinitelje, prijatelje i rodake, u čast svima svetima; Ivan, Magdalena i Marija Marijan, Ivan Pankarić
12.5.	S	<i>sv. Leopold Bogdan</i> <i>Mandić</i>	07.00 + za obitelj 09.00 – ISPOVLJED PRVOPRIČESNIKA 10.00 – ISPOVLJED roditelja i kumova prvopričesnika 19.00 – Sv. Misa (Šemovci): + Ivorek Marija 19.30 – Marijina Legija/Prezidij mladih
13.4.	N	6. USKRSNA Gospa Fatimska	08.00 – (Sv. Ana): + Katica i Martin Fusić 10.30 – PRVA SV. PRIČEST 17.00 – KRŠTENJE: Marta Milican 19.00 + Ivka i Stjepan Špoljar (god.)

Broj žiro računa: 2402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48 326 Virje, telefon: 048/897-235, za hitne slučajeve mobil: 099/4080735, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr ; Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka (09,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Urednica: Ivana Cvetković, prof.; Odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada 300 komada

Trs i loza (Iv 15,1-8)

Vinove loze poznate su po hrapavosti, snazi i izdržljivosti. Poduprte drvenim kolcima, orezane loze izgledaju krajnje oklaštrene, ali će kroz nekoliko tjedana njihova zelena krošnja iznjedrili slatke i sočne grozdove. Kad se grožđe obere, krug će početi iznova, od prividne smrti do obilnog života. Isusovim povijesnim i današnjim sljedbenicima metafora o trsu i lozama dočarava dublju zbilju: Isus čini svoje učenike dionicima svoga uskrsnalog života. U ovoj metafori Isus je trs, njegov Otac je vinogradar, a učenici su loze koje treba orezivati. Neplodne loze koje vinogradar odsijeca bili bi oni koji odabiru šturu nevjeru mjesto plodne vjere. Odrezana loza koja se baca u oganj mogao je u prvotnom kontekstu biti izdajica Juda. U proširenom i primijenjenom kontekstu ova metafora znači da uskrsnuli Krist povezuje svoje vjernike trajno i istinski najprije s Bogom, a onda jedne s drugima. Prema kršćanskom uvjerenju duhovna plodnost i produktivnost ovisi od vjerničke ucijepljenosti na Isusa i od vjernosti Isusu.

Povezanost između trsa i loza je euharistijsko zajedništvo vjernika sabranih oko Krista prisutnog među njima. Međutim, i plodne loze bivaju "čišćene da donesu više roda". Ostanu li povezani s njime po vjeri i služenju, učenici će biti čišćeni njegovom riječju, svjetlom i ljubavlju te njegovim "časom" (= muka, smrt i uskrsnuće) koji je stupio na snagu. Tim "časom" čisti se sve čovječanstvo od grijeha i smrti te postaje duhovno plodno snagom nakalamljenosti na pravi trs. Obilje života pokazuje se kada loze "donose rod". Nije dovoljno da je loza jednom bila spojena s trsom, a ta povezanost može također slabiti, visjeti o koncu te biti prekinuta. Životnost loza mjeri se po kvaliteti povezanosti s čokotom koja treba "ostati". Ovom slikom izražena je životna i organska povezanost učenika s Učiteljem, povezanost koja je živa i plodna. Stoga vjera nije samo teoretski pristanak uma, nego živa povezanost koja prelazi u akciju služenja bližnjima iz ljubavi. Ovo "ostajanje" u Kristu ima dva smjera. S jedne strane ono od vjernika traži više nego teoretski pristanak uma – vršenje zapovijedi. S druge pak strane, mi nismo pripušteni sami sebi u ovom propinčaju, jer nam božanski vinogradar neprestano daje Sina koji je čokot te nas hrani i podržava. U Kristu smo kvalitetno povezano s Bogom i jedni s drugima. Ne prihvatimo li evanđelje koje obuhvaća nesebičnost, aktivno milosrđe i opraštanje, naše ispovijedanje vjere nema puno smisla. Uskrsnuli nas zove na zajedništvo: ostanimo povezani s njime da bismo bili kvalitetno povezani jedni s drugima.

Prof.dr. sc. M. Špehar:
«BRINEŠ SE I UZNEMIRUJEŠ ZA MNOGO, A JEDNO JE POTREBNO»
SVEĆENIČKA DUHOVNOST U DUHU ISUSOVIIH RIJEČI
«...A JEDNO JE POTREBNO»
(16. dio)

Tako ne bih želio shvatiti pod time «jedno je potrebno» samo polusatnu osobnu meditaciju ili molitvu (gdje ne mislim sada na nabranje svih potreba i ljudi u molitvama) nego nužnost dnevnoga povlačenja u osamu, u «biti tu s Gospodinom» kako bi iz toga moglo – nužno – proizlaziti ono drugo, što isto spada u «jedno». Naime, kako bi rekao Tilmann, biti sa sviješću pri onome što činim. Ovo nema nikakve veze s euforijama, čak ni s lijepim osjećajima. «Jedno» znači jednostavno činiti jedno, ne dvoje istovremeno. Poučavanje o sakramentima jednostavno je poučavanje o njima, a ne unaprijed opterećivanje sebe time kako su sakramenti za mnoge koji ih primaju samo običaj. Koliko god to točno bilo, ovo opterećivanje koje unosim već u pripremu neminovno djeluje na sam način pripremanja, bio ja toga svjestan ili ne. Isto je vrlo važno čuti najprije što nedjeljno evanđelje, na čiju temu želim pripremiti propovijed, govori meni (koji mogu i umrijeti prije nedjelje pa tako niti sam propovijedao drugima niti «čuo» što riječ Božja kaže meni). To je veliko opterećenje, jer podsvijest odmah radi u smislu što ću drugima reći. Papa Ivan Pavao II. u svom Apostolskom pismu «Ulaskom u novo tisućljeće» stavlja najprije naslov «Slušanje Riječi», a onda «Navještaj Riječi». «Jedno je potrebno» činiti, ne dvoje u isto vrijeme. U isto vrijeme mogu biti samo kod jedne stvari. Biti u isto vrijeme kod više stvari već znači rastrganost koja neminovno dovodi do frustracija.

Ne mogu naučiti druge moliti ako sâm, kako je to Isus slikovito rekao, ne zatvorim svoja vrata i ne pomolim se Gospodinu, ako ne zatvorim dnevno malo svoje druge poslove i ne posvetim se ovome radu: molitvi. Moliti znači ostati-biti u Kristu i Kristovo ostati-biti u nama. To se ne može događati ako o tome govorimo teoretski, to valja svaki dan primjenjivati. Takva uzajamnost koja se događa u molitvi kao bit molitve jest, kaže papa u navedenom Apostolskom pismu «bit, duša kršćanskog života i uvjet svakoga vjerodostojnog pastoralnog života». Ona je ustvari sam pastoralni život (župe i svećenika) jer, nastavlja papa, «naše kršćanske zajednice trebaju postati *vjerodostojne škole molitve*», od prosidbene do one kontemplativne. Papa čak traži da odgoj za molitvu u svojim različitim oblicima bude «važna točka svakog pastoralnog planiranja».

(Nastavak u sljedećem župnom listiću)

OGLASI I ZAHVALE

O. Leopold rođen je 12. svibnja 1866. u Herceg-
Novom u Boki Kotorskoj. Na krštenju je dobio

Ponedjeljak: 07.05. u 18.00h prijem
baptista za prvopričesnike

